

30 GJËRA QË E NXJERRIN
NJERIUN NGA FEJA

Ebu Hamza El-Albanij

www.forum-islamik.com

HYRJE:

Në emër të Allahut, Të Gjithmëshirshmit, Mëshirplotit!

Falenderimi i takon vetëm All-llahut (subhanehu ve te'ala) ndërsa salavatet dhe selamet, qofshin mbi të Dërguarin Muhammed (salallahu alejhi ve selem), mbi familjen e tij, mbi shokët e tij, dhe mbi të gjithë ata që e pasuan dhe e pasojnë rrugën e tij, deri në Ditën e Gjykimit.

Vëllezër të dashur, nëse është me rëndësi për çdo musliman, të dijë se çka e prishë abdesin e tij, namazin apo agjërimin e tij, dhe çka e rregullon dhe e mban stabil adhurimin e tij, pa dyshim se shumë më me rëndësi për të është të dijë se çka e prishë imanin e tij, dhe çka e rregullon dhe e ruan imanin dhe Islamin e tij.

Për këtë shkak, jam munduar që me ndihmën e Allahut, të përmbledh disa prej gjërave që e nxjerrin njeriun nga feja, në mënyrë që të jetë më e lehtë për lexuesin të ruhet dhe të kujdeset, që mos të bjen në ndonjërin prej tyre.

Edhe pse gjërat që e nxjerrin njeriun nga feja janë shumë, sa që dijetarët i kanë përmendur mbi katërqind prej tyre, por ne i kemi përmendur vetëm disa që mendojmë se janë më me rëndësi për muslimanët e vendit tonë.

E shpresojmë që Allahu të jep sukses dhe bereqet nga ky material, dhe të mbrojë çdo musliman nga rënia në ndonjërin prej këtyre gjërave. Amin

1) Mohimi i Allahut (subhenahu ve te'ala)

Allahu (subhenahu ve te'ala) në lidhje me ata që e mohuan Atë thotë: “Ata edhe thanë: Nuk ka tjetër, vetëm se kjo jetë e jona në këtë botë, po vdesim dhe po lindemi dhe asgjë nuk na shkatërron tjetër pos kohës. Ata për këtë nuk dinë asgjë, ata vetëm fantazojnë”.¹

Dhe në përshkrimin e Faraonit, i cili e shpalli veten Zot thotë: “E Faraoni tha: O ju pari, unë nuk njoh njoh zot tjetër për ju pos meje, andaj ti o Haman, m'i pjek (tullat) nga dheu e më ndërto një kullë të lartë ndoshta do të arrijë ta shoh Zotin e Musait, sepse unë mendoj se vërtetë ai është gënjeshtar”.²

Thotë Shejh Ibn Uthejmin: Ai i cili e mohon Krijuesin, ai është i prishur në mendje, ai nuk ka fe, dhe ai është kafir, e nuk dyshon askush në kufrin e tij.³

Në këtë kategori bëjnë pjesë ateistët, të cilët mendojnë se gjithë kjo botë dhe çdo gjë që ka në të, është e krijuar vetvetiu, dhe nuk ka ndonjë krijues që e ka krijuar këtë. Dhe natyralistët, të cilët këtë krijim ia mveshin natyrës, duke thënë se çdo gjë që shohim, është e krijuar nga natyra. Dhe filozofët të quajtur deurijeh, të cilët besojnë se në çdo tridhjetë e gjashtë mijë vite, bota kthehet në gjendjen që ka qenë, dhe besojnë se kjo ka ndodhur disa herë, për atë edhe

¹ (Xhathijeh-24)

² (Kasas-38).

³ (Fetava ve rasail – Ibn Uthejmin – 11/Babul kufri ve tekfir).

thonë: “Nuk ka tjetër, vetëm se kjo jetë e jona në këtë botë, po vdesim dhe po lindemi dhe asgjë nuk na shkatërron tjetër pos kohës.” Gjithashtu dhe zjarrputistët, të cilët thonë se kjo botë është e krijuar nga dy krijues, dhe ata janë errësira dhe drita. Prej errësirës vijnë të këqiat, e prej dritës vijnë të mirat.

2)Bërja shirk Allahut në adhurim, duke e pranuar Atë si Krijues

Sikur mushrikët e Mekës, bindjen e të cilëve Allahu (subhanehu ve te’ala) e përshkruan në Kur’an duke thënë: Thuaj: "E kujt është toka dhe çdo gjë që ka në të, nëse jeni që e dini?" Ata do të thonë: "E All-llahut". Atëherë thuaju: "Përse pra nuk mendoni?" Thuaj: "Kush është Zoti i shtatë qiejve dhe Zot i Arshit të madh?" Ata do të thonë: "All-llahu!" Thuaju: "E pse nuk frikësoheni pra?" Thuaj: "Në dorën e kujt është i tërë pushteti i çdo sendi, dh Ai është që mbron (kë të do), e që prej Atij nuk mund të ketë të mbrojtur; nëse jeni që e dini?" Ata do të thonë: "Në dorë të All-llahut!" Thuaj: "E si mashtroheni pra?"⁴

Ndërsa pasiqë pranonin se Allahu është i vetmi Krijues, dhe e Tij është çdo gjë, adhuronin zotra tjerë pos Tij, siç thotë Allahu (subhenahu ve te’ala): “Vini re! Adhurim i singertë është vetëm ai për All-llahun! Ndërsa ata që në vend të Tij

⁴ (Muminun – 88/89)

adhurojnë miq të tjerë (duke thënë): Ne nuk i adhurojmë ata për tjetër, vetëm që të na afrojnë sa më afër All-llahut, s'ka dyshim se All-llahu do të gjykojë mes tyre për atë që ata ishin në kundërshtim. E, është e vërtetë se All-llahu nuk udhëzon në rrugë të drejtë, atë që është gënjeshtarë, jobesimtarë”.⁵

Dhe thotë: “Ata i konsideruan "ahbarët" (priftër jehudi) të tyre, "ruhbanët" (murgjit e krishterë) të tyre dhe Mesihun (Isain) birin e Merjemes, për zota pos All-llahut, ndërsa ata nuk janë urdhëruar për tjetër (nga pejgamberët) pos për adhurimin ndaj All-llahut një, e që nuk ka të adhuruar tjetër pos tij. I lartë është Ai nga çka i shoqërojnë”.⁶

Dhe thotë: “S'ka dyshim se All-llahu nuk falë (mëkatin) t'i përshkruhet Atij shok (idhujtarinë), e përpos këtij (mëkati) i falë kujt do. Kush përshkruan All-llahut shok, ai ka trilluar një mëkat të madh”.⁷

Thotë Abdullah ibn Mes'udi: “E pyeta Pejgamberin (salallahu alejhi ve selem) cili është mëkati më i madh? Tha: T'i bësh Allahut shok, ndërsa Ai të ka krijuar. Thash: Pas tij? Tha: Të mbytësh fëmiun tënd, nga frika se do të ushqehet me ty. Thash: Pas tij? Tha: Të bësh prostitucion me gruan e fqit tënd”.⁸

⁵ (Zumer – 3)

⁶ (Teubeh – 31)

⁷ (Nisa – 48)

⁸ (Buhariu dhe Muslimi)

Thotë Ibn Tejmijeh: Kush i bën melaiket, apo pejgamberët ndërmjetësues të cilët i lutë, mbështetet në ta, apo kërkon ndonjë dobi, apo largim të ndonjë dëmi, sikur që të kërkon prej tyre faljen e mëkateve, apo udhëzimin e zemrave, apo largimin e brengave, ai është kafir me koncensusin e gjithë muslimanëve.⁹

Thotë Sulejman ibn Muhamed ibn Abdul-Vehab në lidhje me koncensusin e sipërpermendur: Ky është koncensus i vërtetë, i cili është i ditur patjetër prej Dinit, dhe këtë e kanë përmendur dijetarët e katër medhhebeve, dhe dijetarët tjerë në kapitullin e qëndrimit të Islamit ndaj murtedit (felëshuesit), se kush i bën shirk Allahut, ai është kafir.¹⁰

3) Lutja ndaj dikujt tjetër pos Allahut

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Kush është më i humbur se ai që pos All-llahut lut dikënd që nuk i përgjigjet atij deri në kijamet, pse ata (që luten) janë gafilë ndaj lutjes së tyre”.¹¹

Dhe thotë: “Nëse ata i thërritni (i lutni), ata nuk dëgjojnë thirrjen tuaj, po edhe sikur të dëgjojnë, nuk mund t'ju përgjigjen juve në ditën e kijametit, ata do të mohojnë

⁹ (Fetava 1/124)

¹⁰ (Tejsirul-Azizil-Hamid 229)

¹¹ (Ahkaf – 5)

adhurimin tuaj ndaj tyre. E askush nuk të informon ty si i
Dijshmi (All-llahu)”.¹²

Thotë Ibn Tejmijeh: Vërtetë lutja ndaj dikujt tjetër pos
Allahut është kufër.¹³

Thotë Ibn Abdul-Hadi: Nëse vjen një person në shtratin e të
vdekurit, dhe e lutë atë pos Allahut, dhe kërkon ndihmë prej
tij, kjo është shirk dhe e ndaluar me konsensusin e gjithë
muslimanëve.¹⁴

Thotë Emir Es-San’ani: Kush e lutë Allahun natën dhe ditën,
fshehtas dhe haptas, kur është në frikë dhe në rehati, e pastaj
e lutë me Të edhe dikënd tjetër pos Tij, ai i ka bërë shirk
Allahut në adhurim, ngase lutja është prej adhurmit.¹⁵

Thotë Imam Sheukani: Teuhidi i vërtetë nuk plotësohet,
përveçse duke qenë lutja e gjitha vetëm për Allahun, dhe
kërkimi i ndihmës dhe shpresës, dhe kërkimi i të mirave dhe
largimi i të këqiave, të jenë vetëm prej Tij dhe prej askujt
tjetër.¹⁶

¹² (Fatir – 14)

¹³ (Ka’ideh xhelileh 285)

¹⁴ (Es-sarimul-menki 436)

¹⁵ (Tet’hirul-I’tikad 24)

¹⁶ (Ed-durru nedid 17)

4)Therrja e kurbanit jo për hirë të Allahut

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): Andaj, ti falu dhe therr kurban për hirë të Zotit tënd.¹⁷

Dhe thotë: Thuaj: "Namazi im, kurban im, jeta ime dhe vdekja ime janë thjesht për All-llahun, Zotin e botëve. Ai nuk ka shok (nuk adhuroj tjetër). Me këtë (thjeshtësi të adhurimit vetëm për Zotin) jam i urdhëruar."¹⁸

Thotë Shejh Sulejman Nasir Ulvan: Kush therr kurban për evlijatë, për idhujt, apo për xhinët, sikur që veprojnë shumë prej injorantëve ... ai ka dalur prej Islamit, dhe ka hyrë në kufër dhe devijim, ngase ia ka drejtuar adhurimin dikujt tjetër pos Allahut.¹⁹

5)Bërja tavaf në ndonjë vend tjetër pos Qabes, me qellim të afrimit ndaj Allahut

Sikur që veprojnë disa prej njerëzve të devijuar, duke bërë tavaf nëpër varreza, apo nëpër vende të caktuara të tyre. Ndërsa Allahu (subhenahu ve te'ala) thote: “Le të bëjnë tavaf rreth shtëpisë së lashtë (Qabes)”.²⁰

¹⁷ (Keuther – 2)

¹⁸ (En'am – 162/163)

¹⁹ (Sherh nevakidul Islam 10)

²⁰ (Haxh – 29)

Thotë Ibn Tejmijeh: Ndërsa personi i cili kërkon prej prindit të tij të bëjë haxhin, dhe ai e urdhëron që të bëjë tavaf rreth vet prindit, duke thënë: Bën tavaf rreth kësaj shtëpie, që Allahu nuk e ka larguar asnjë moment prej tij, ai është kafir me pajtimin e gjithë muslimanëve, ngase tavafi për të cilin ka urdhëruar Allahu dhe i Dërguari i Tij është në Qabe, ndërsa tavafi rreth pejgamberëve apo të mirëve, është i ndaluar me pajtimin e gjithë muslimanëve, dhe kush e merr këtë për fe, ai është kafir, pa marrë parasyshë nëse bën tavaf përreth trupit të dikujt, apo varrit të dikujt.²¹

Dhe thotë: Nuk ka vend në tokë që lejohet të bëhet tavaf përveç Qabes, dhe ai që beson se tavafi në vende tjera është i lejuar, është më i keq se ai që beson se lejohet të falet namazi në drejtim tjetër pos kibles, dhe ai që e merr kubën e verdhë (drejtimin e mesxhidul-aksasë) për kible, ai është kafir murted, dhe nëse nuk pendohet vritet, edhe pse ajo (Aksaja) ka qenë më herët kible, e si do jetë gjendja e atij që merr vend tjetër për tavaf përpos Qabes? Ndërsa tavafi përveç rreth Qabes nuk ka qenë asnjëherë i lejuar.²²

²¹ (Fetava 2/308)

²² (Fetava 27/10)

6)Përgënjeshtrimi i emrave apo cilësive të Allahut

Imam Ebu Hanife kur u pyet për një person i cili thotë: Nuk e di Zotin im nëse është në qiell apo në tokë. Tha: Ky ka bërë kufër, ngase Allahu (subhanehu ve te'ala) thotë: “Mëshiruesi është ngritur mbi Arsh”.²³ Dhe Arshi i Tij është mbi qiejt e Tij. Pastaj i thanë: Ai thotë: Besoj që është mbi Arsh, por nuk e di Arshi a është në qiell apo në tokë. Tha: Nëse mohon se ai është në qiell, ka bërë kufër.²⁴

Imam Shafi'u thotë: Allahu ka emra dhe cilësi, të cilat i ka përmendur në Librin e Tij, dhe na ka njoftuar gjithë umetin nëpërmjet të Derguarit të Tij, që nuk ka të drejtë askush nga krijesat e Tij ta mohojë këtë, pasi që t'i ketë arritur argumenti, ngase Kur'ani ka treguar për këto, dhe është vërtetuar gjithashtu nga Pejgamberi (salallahu alejhi ve selem), e ai që mohon pasi të i jetë ngritur argumenti, ai është kafir, ndërsa para se t'i vjen argumenti, është i arsyetuar me injorancë, ngase kjo dituri nuk arrihet me logjikë, apo me zemër, dhe nuk e bëjmë kafir dikënd që nuk ka ditur, përveçse pasi t'i arrijë argumenti atij.²⁵

Imam Ahmedi thotë: Është vërtetuar nga Pejgamberi (salallahu alejhi ve selem) se ka thënë: “Dy duart e Tij (Allahut) janë të djathta”,²⁶ e kush nuk beson në këtë, duke e ditur se kjo është e vërtetë, siç ka thënë Pejgamberi (salallahu

²³ (Ta ha – 5)

²⁴ (Muhtesar el-uluv li Dhehebij 136, dhe El-erbe'in fi sifati rabil alemin 93)

²⁵ (Ithbat sifetil uluv li Ibn Kudameh 124, Muhtesar el-uluv 177)

²⁶ (Muslimi)

alejhi ve selem), ai është përgënjeshtues i Pejgamberit (salallahu alejhi ve selem).²⁷

Ebul-Abas Es-Serraxh thotë: Kush nuk beson se Allahu (subhanehu ve te'ala) habitet, qeshet, zbret çdo natë deri në qiellin e kësaj bote dhe thotë: “Kush kërkon diçka që t’i jap”, ai është zindik kafir, nëse pendohet i pranohet pendimi, e nëse nuk pendohet i hjeket koka, dhe nuk i falet xhenazja, nuk qefinohet, dhe nuk varroset në varrezat e muslimanëve.

Imam Dhehebiu në koment të kësaj thënie thotë: Ai bën kufër pasi t’i tregohet se kjo është vërtetuar nga Pejgamberi (salallahu alejhi ve selem), dhe pastaj ai e mohon dhe nuk e beson atë.²⁸

Ibn Kudameh El-Makdesij thotë: Ai i cili e mohon istivanë,²⁹ ai ka bërë kufër, ngase ai e ka kundërshtuar fjalën e Allahut, dhe kush e mohon një shkronjë nga Kur’ani për të cilën nuk ka diskutim, ai është kafir, e si do të jetë gjendja e atij i cili i mohon shtatë³⁰ ajete, dhe i kundërshton shtatë ajete nga Libri i Allahut.³¹

Imam Ibn Huzejmeh thotë: Kush nuk pranon se Allahu është mbi Arshin e Tij, i ngritur mbi shtatë kat qiej të Tij, mbi krijesat e Tij, ai person është kafir dhe ka të drejtë të pendohet, nëse pendohet në rregull, nëse nuk pendohet i

²⁷ (El-mesa’il ve rasa’il el-mervijeh an Imam Ahmed fil-akideh 1/307)

²⁸ (Muhtesar el-uluv 232)

²⁹ Ngritjen e Allahut mbi Arsh

³⁰ Ngase ngritja e Allahut mbi Arsh është përmendur në shtatë ajete.

³¹ (Dhemmut-te’vil 26)

hjeket koka, dhe hudhet në mbeturina, duke e mbështjellur, që me erën e tij mos të pengohen njerëzit e kibles dhe njerëzit e dhimmes.^{32 33}

Shejh Ibn Uthejmini thotë: Dhe kjo pa dyshim është dalje nga feja, dhe nëse një person e mohon një emër prej emrave të Allahut, apo një cilësi prej cilësive të Tij e cila është e sigurtë në Kur'an ose sunet, sikur të thotë: Nuk ka Allahu dorë, ky është kafir me pajtimin e gjithë dijetarëve, ngase përgenjeshtrimi i asaj që na ka treguar Allahu ose i Dërguari i Tij, është kufër që të nxjerr nga feja.³⁴

7)Komentimi i emrave apo cilësive të Allahut, duke mos u bazuar në gjuhën arabe

Thotë Shejh Ibn Uthejmin: Sikur të thotë në lidhje me ajetin: “Dy duart e Allahut janë të shtrira (hapura)”, se komenti i duarve të Allahut në këtë ajet është qielli edhe toka, ky është kafir, ngase kjo nuk pranohet në gjuhën arabe, e as që ka bazë në shariat. Ndërsa nëse thotë se me fjalën dorë, ka për qëllim fuqinë, ose dhuntinë, atëherë nuk del nga feja³⁵, për shkak se kjo vjen në gjuhën arabe me këtë kuptim.³⁶

³² (Jomuslimanët të cilët janë në mbrojtjen e shtetit Islam, duke paguar xhizje)

³³ (Muhtesar el-uluv 225)

³⁴ (Fetava ve rasail Shejh Ibn Uthejmin- Muxheledi 1 – Babul Esma’ ve sifat)

³⁵ Këtu hyjnë Esh’arijtë dhe Maturidijtë, të cilët i devijojnë cilësitë e Allahut, dhe u japin kuptim tjetër për dallim nga ajo që është përmendur në argumente, por megjithatë ata nuk dalin nga feja, për shkak të komentimit të tyre të bazuar në gjuhë arabe, edhe pse bindja e tyre është gabim dhe devijim.

³⁶ (Fetava ve rasail Shejh Ibn Uthejmin- Muxheledi 1 – Babul Esma’ ve sifat)

8) Sharja e Allahut dhe e Muhamedit (salallahu alejhi ve selem)

Thotë Is'hak ibn Rahavejh: Janë pajtuar të gjithë dijetarët se ai që e shanë Allahun, apo të Dërguarin e Tij, apo kundërshton ndonjë gjë që e ka zbritur Allahu, apo vret ndonjë pejgamber prej pejgamberëve të Tij, duke e pranuar atë që e ka zbritur Allahu, ai është kafir.³⁷

Thotë Imam Ebu Jusufi: Ai musliman i cili e shanë Muhamedin (salallahu alejhi ve selem), apo e përgënjeshton atë, apo e nënçmon atë, ai i ka bërë kufër Allahut.³⁸

Thotë Muhamed ibn Sahnun: Janë pajtuar gjithë dijetarët se ai që e shanë Muhamedin (salallahu alejhi ve selem) është kafir, dhe kërcënimi i tij është dënimi i Allahut, dhe qëndrimi i umetit ndaj tij është vrasja, dhe kush dyshon në kufrin e tij dhe dënimin e tij, edhe ai është kafir.³⁹

Thotë Imam Es-Subkij: Ai që e shanë Muhamedin (salallahu alejhi ve selem), koncensusi i gjithë dijetarëve është se kjo është kufër, dhe tallja me të është kufër.⁴⁰

Thotë Mirdavij: Kush e shanë Allahun apo të Dërguarin e Tij, ka bërë kufër pa diskutim.⁴¹

³⁷ (Et-temhid 4/226, dhe Sarimul meslul 5/451)

³⁸ (El-haraxh li Ebi Jusuf 293)

³⁹ (Esh-fa lil Kadij 2/933)

⁴⁰ (Fetava Es-Subkij 2/573)

⁴¹ (El-Insaf 10/326)

9) Tallja me Allahun, me të Dërguarin e Tij, me ndonjë gjë të Islamit, apo qëndrimi aty ku të tjerët tallen, pa i kundërshtuar ata

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “E nëse i pyet ti ata (përse tallen), do të thonë: "Ne vetëm jemi mahnitur e dëfruar". Thuaj: "A me All-llahun, librin dhe të dërguarin e Tij talleni?" Mos kërkon fare ndjesë, ju pasiqë (shpallët se) besuat, keni mohuar. Nëse një grupi nga ju i falim, grupin tjetër e dënojmë, ngase ishin kriminelë”.⁴²

Dhe thotë: “Juve u është shpallur në librin (Kur'anin) që, kur të dëgjoni se po mohohet Kur'ani i All-llahut dhe po bëhet tallje me të, mos rrini me ata derisa të mos hyjnë në bisedë tjetër. Përndyshe, ju do të jeni si ata. All-llahu do t'i tubojë tradhëtarët dhe jobesimtërit që të gjithë në Xhehennem”.⁴³

Thotë Ibn Tejmijeh: Ky është argument se ai që tallet me Allahun, me ajetet e Tij, apo me të Dërguarin e Tij, ka bërë kufër.⁴⁴

⁴² (Teubeh – 65/66)

⁴³ (Nisa – 140)

⁴⁴ (Es-Sarimul meslul)

10) Gjykimi me ligje të kufrit, dhe mosgjykimi me Kur'an dhe Sunet

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Ne të zbritëm ty (Muhammed) librin (Kur'anin) me plot të vërteta, që të gjykosh mes njerëzve me atë që të mësoi All-llahu. Mos u ngatërro për tradhtarët (mos u dil në ndihmë)”.⁴⁵

Dhe thotë: “E kush nuk gjykon me atë që e zbriti All-llahu, ata janë mohues”.⁴⁶

Thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh: Sheriati i zbritur nga Allahu është Kur'ani dhe Suneti, dhe me këtë shariat Allahu e ka dërguar Muhamedin (salallahu alejhi ve selem), e nuk i takon askujt të del prej këtij sheriati, e nuk del prej këtij përveçse ai që është kafir.⁴⁷

Dhe thotë: Dhe kush gjykon me atë që e kundërshton shariatin e Allahut dhe të Dërguarit të Tij, duke e ditur atë, ai është sikur tatarët të cilët ligjit të Jasikut, i jepnin përparësi para ligjit të Allahut dhe të Dërguarit të Tij.⁴⁸

E nëse ky lloj i njerëzve është sikur tatarët, ky gjithashtu është edhe sikur jehudët, të cilët gjykuan me ligj që e kundërshton ligjin e Allahut, duke e ditur atë.⁴⁹

⁴⁵ (Nisa – 105)

⁴⁶ (Maideh – 44)

⁴⁷ (Fetava 11/262)

⁴⁸ (Fetava 35/407)

⁴⁹ (Nevakidul iman el-kaulijeh vel-amelijeh 324)

Thotë Ibn Hazmi: Kush gjykon me ligj të Inxhilit, në atë çështje e cila vjen në kundërshtim me sheriatin Islam, ai është kafir.⁵⁰

Ibn Kethiri thotë: Kush e len sheriatin e qartë, që i është zbritur Muhamedit birit të Abdullahut, Vules së pejgamberëve, dhe gjykon me ligje tjera të deroguara, ai ka bërë kufër, e si mund të jetë gjendja e atij i cili gjykon me El-Jasa dhe i jep përparësi atij (ligji). Kush e bën këtë, ai ka bërë kufër me pajtimin e gjithë muslimanëve.⁵¹

Thote Muhamed Hamid El-Fekij, në koment të fjalës së Ibn Kethirit: Dhe njësoj si ky (që gjykon me Jasa), dhe më i keq se ky, është ai që gjykon me fjalët dhe ligjet e francezëve, në gjakun, nderin dhe pasurinë e njerëzve, dhe i jep përparësi duke e ditur dhe duke e pasur të qartë atë (ligj) në fjalën e Allahut dhe të Dërguarit të Tij, ky pa dyshim është kafir murted, nëse vazhdon dhe nuk kthehet në ligjin e Allahut.⁵²

Thotë Shejh Ahmed Shakir: A lejohet në sheriatin e Allahut, që të gjykojnë muslimanët në vendet e tyre, me ligje të formuara nga Evropa idhujtare ateiste? Bile me ligje në të cilat ka hyrë epshi dhe mendimet e kota, e ndryshojnë atë ashtu si duan, nuk i intereson atij i cili i vendon këto ligje, se ai ligj pajtohet apo kundërshtohet me Islamin ... Vërtetë çështja e këtyre ligjeve është e qartë sikur qartësia e diellit, dhe kjo është kufër i qartë që nuk ka paqartësi dhe fshehje në të.

⁵⁰ (El-Ihkam 5/173)

⁵¹ (El-bidajeh ve-nihajeh 13/128)

⁵² (Hashijeh ala fet'hil-mexhid 396)

Dhe nuk ka arsyetim për askënd që thirret në emër të Islamit, qoftë ai kushdo qoftë, që të punojë, t'u nënshtrohet apo t'i pranojë këto ligje.⁵³

Shejh Shenkitij thotë: Kush nuk gjykon me ligj të Allahut, duke kundërshtuar pejgamberët, dhe duke nëpërkëmbë ligjet e Allahut, zullumi i tij, mëkati i tij, dhe kufri i tij, të gjitha janë që e nxjerrin nga feja.⁵⁴

Ndërsa nëse një shtet gjykon me Kur'an dhe Sunet, dhe në raste të veçanta për shkak të ryshfetit, apo epshit, apo gjërave tjera, lëshon pe dhe nuk gjykon me atë që ka caktuar Allahu, atëherë ky është kufër i vogël, i cili nuk e nxjerr këtë prej Islami, ashtu siç ka thënë Abdullah ibn Abasi: Nuk është kufër në të cilin ju po shkoni, por ky është kufër dune kufër (kufër i vogël).⁵⁵

Thotë Ibn Tejmijeh: Ndërsa nëse i përmbahet ligjit të Allahut dhe të Dërguarit të Tij, fshehtas dhe haptas, por bën mëkat dhe e pason epshin e tij, atëherë ky është në shkallën e të ngjashmëve të tij prej mëkatarëve.⁵⁶

Thotë Ibn Kajjim El-Xheuzij: Nëse beson obligueshmerinë e gjykimit me atë që e ka zbritur Allahu në këtë çështje, dhe largohet prej saj duke bërë mëkat, me pranimin e tij se ai meriton dënim, ky është kufër i vogël.⁵⁷

⁵³ (Umdetu tefsir 4/174)

⁵⁴ (Edva'ul bejan – 2/104)

⁵⁵ (Hakimi ne mustedrak 2/313)

⁵⁶ (Minhaxhu suneh 5/131)

⁵⁷ (Bedai'u tefsir 2/112)

Thotë Ibn Ebil-Izz El-Hanefij, në komentin e akides tahavijeh: Nëse beson në obligueshmerinë e gjykimit me atë që e ka zbritur Allahu, dhe e din atë në këtë rast, dhe largohet prej saj, duke pranuar se ai meriton dënim, ky është mëkatar dhe kjo është kufër i vogël.

11) Gjykimi para Tagutit, duke pasur mundësi në gjykimin me Kur'an dhe Sunet

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “A i vure re ata që mendojnë se besuan atë që të zbriti ty, dhe atë që zbriti para teje, se si dëshirojnë mes tyre të gjykojë djalli, e duke qenë se janë urdhëruar që të mos e besojnë atë. E djalli dëshiron t'i humbë në pafundësi. Kur u thuhet atyre: "Ejani (për të gjykuar) te ajo që e zbriti All-llahu dhe te i dërguari!" i sheh se si dyfytërshët ta kthejnë shpinën”.⁵⁸

Thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh: Na e ka bërë të qartë Allahu (subhanehu ve te'ala) se ai i cili refuzon nënshtrimin ndaj të Dërguarit, dhe ia kthen shpinën gjykimit të tij, ai është munafik dhe nuk është besimtar, ngase besimtarët thonë: “Dëgjuam dhe respektuam“. Nifaku vërtetohet, dhe imani largohet me kthyerjen e shpinës ndaj ligjit të Dërguarit, dhe me dëshirën për t'u gjykuar para dikujt tjetër.⁵⁹

⁵⁸ (Nisa – 60/61)

⁵⁹ (Es-sarimul meslul 33 – bi ihtisar)

Thotë Ibn Kajjimi: E ka bërë Allahu kthyerjen e shpinës ndaj asaj me të cilën ka ardhur Muhamedi (salallahu alejhi ve selem), dhe kthyerjen ndaj dikujt tjetër (për t'u gjykuar) vërtetim të nifakut, sikur që e ka bërë vërtetim të imanit gjykimin e tij (Muhamedit [salallahu alejhi ve selem]), largimin e pakënaqesisë nga gjoksi prej gjykimit të tij, dhe nënshtrimin ndaj gjykimit të tij me kënaqësi dhe dashuri. Kjo është vërtetësia e imanit, sikur që është kundërshtimi i saj vërtetësi e nifakut.⁶⁰

Thotë Muhamed Rashid Rida: Nga ky ajet nënkuptohet se ai i cili ia kthen shpinën ligjit të Allahut apo të Dërguarit të Tij me qëllim, e sidomos pasi t'i tërhjeket vërejtja dhe të përkuqtohet, ai është munafik dhe nuk pranohet imani dhe Islami i tij i supozuar.⁶¹

Thotë Muhamed Ibrahim Ali Shejh: Këto gjyqe, të cilat kanë përfshirë shumicën e vendeve islame, të qeta dhe të rregulluara, me dyer të hapura, që njerëzit shkojnë vazhdimisht, për të gjykuar gjyqtari ndërmjet tyre, me atë që e kundërshton Kur'anin dhe Sunetin, prej ligjeve të kanunit, duke i obliguar me të, dhe duke i detyruar që ta pranojnë atë. Cili kufër mund të jetë mbi këtë kufër, dhe cili rrënim i dëshmisë se Muhamedi (salallahu alejhi ve selem) është i Dërguar i Allahut, mund të jetë mbi këtë rrënim?⁶²

⁶⁰ (Muhtesar sava'ikul murseleh 2/353)

⁶¹ (Tefsirul menar – 5/227)

⁶² (Risaleh tahkimil kavanin 12/289)

Nga ajeti i mësipërm, si dhe nga thëniet e dijetarëve, vërejmë se ai i cili ka mundësi të gjykohet me Kur'an dhe ia kthen shpinën atij, për t'u gjykuar me ligje të kufrit, ai është kafir. Ndërsa ai i cili nuk ka mundësi të gjykohet me Kur'an, dhe duke qenë i imponuar gjykohet me ligje të fabrikuara nga njerëzit, ky person është i arsyetuar dhe nuk del nga Islami.

Thotë Ebu Besir Et-Turtusij: Në esencë, muslimanit nëse i bëhet padrejtësi, duhet të jep mundin e tij për të marrur të drejtën e tij, dhe duhet të kërkojë atë duke u larguar nga gjykimi me ligjet e vënduara nga njerëzit, por nëse i pamundësohet ajo, dhe nuk gjen zgjidhje tjetër për të marrur të drejtën e tij, përveçse në gjykimin me këto ligje, atëherë mendoj se nuk ka mëkat për këtë inshaAllah.⁶³

Thotë Ebu Muhamed El-Makdesij: Ky ajet (që është përmendur më lartë) është zbritur në kohën kur për gjykimin e Allahut, ka pasur shtet dhe udhëheqes, i cili është sjellur me drejtësi në mesin e njerëzve, e ka ndihmuar të dëmtuarin, e ka penguar tiranin, dhe ia ka dhënë secilit të drejtën që e meriton... Dhe ajo gjendje, nuk është sikur gjendja për të cilën jemi duke folur ne sot, nën hijen e mungesës së udhëheqësit me ligj të Allahut.⁶⁴

Dhe thotë: Ata të cilët i mbrojmë nga nxjerrja prej fesë, gjendja e tyre nuk është sikur gjendja që është përmendur në ajete, dhe as që është nga të ngjashmet me të, që të marrë vendimin dhe gjykimin e saj. Por, gjendja e tyre është nën

⁶³ (A'mal tuhrixhu sahibuha minel mileh 91)

⁶⁴ (Er-risaleh eth-thulathinijeh 377)

hijen e mungesës së udhëheqësit me ligj të Allahut në tokë, i cili ia jep të drejtën atij që i takon ... Dhe kjo gjendje nuk lejohet të barazohet, me gjendjen e shkakut të zbritjes së ajeteve të përmendura..

Dhe ky mendim përforcohet me fjalën e Pejgamberit (salallahu alejhi ve selem), i cili u tha shokëve të tij, kur u shtuan sulmet ndaj tyre prej kurejshëve: “Sikur të dilni deri në tokën Habesheh, atje është një udhëheqës që nuk i bën zullum askujt..“ dhe në të vërtetë Nexhashiu nuk u bëri zullum atyre, duke qenë në kufrin e tij, dhe nuk ua dorëzoi kurejshëve ata pasiqë i kërkuan, dhe e gjithë kjo para se ai ta pranonte Islamin..⁶⁵

Ka thënë Omeri (radijallahu anhu): Nëse Allahu e lehtëson një gjë, lehtësonie atë..⁶⁶

Thotë El-Makdesij: Ka disa prej njerëzve, që nuk u pëlqen lehtësimi ndaj robërve të Allahut, dhe mendojnë se e vërteta çdo herë është ajo që është më ekstrem..⁶⁷ ⁶⁸

⁶⁵ (Er-risaleh eth-thulathinijeh 379/380)

⁶⁶ (Buhariu)

⁶⁷ (Eth-Thulathinijeh 385)

⁶⁸ Këtë Shejhu e thotë për t’ua tërhequr vërejtjen atyre të cilët nxitojnë në nxjerrjen e njerëzve nga feja (në tekfir), duke mos pasur fakte dhe argumente të sigurta për këtë, apo duke qenë të bindur në bindje të gabuara, dhe të keqkuptuara nga thëniet e dijetarëve të Nexhdit, apo edhe të Ehli Sunetit në përgjithësi.

12) Mohimi i melaïkeve, librave, dhe pejgamberëve të Allahut

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “O ju që besuat, besoni vazhdimisht All-llahun, të dërguarit të Tij, librit që gradualisht ia shpalli të dërguarit të Tij dhe librit që e pat zbritur më parë. Kush nuk i beson All-llahut, engjëjve të Tij, librave të Tij, të dëguarve të Tij dhe botës tjetër, ai ka humbur tepër larg”.⁶⁹

13) Mohimi i ringjalljes

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Ata thanë: "Nuk ka tjetër, vetëm kjo jeta jonë në këtë botë, dhe ne nuk do të ringjallemi. Dhe, sikur t'i kishe parë ata kur të ndalohen para Zotit të tyre e u thuhet atyre: "A nuk është kjo (ringjalja) e vërtetë?" Ata thonë: " Po, për zotin tonë!" thotë: "Shijoni pra dënimin për atë që mohonit!"⁷⁰

Dhe thotë: “Atë ditë është shkatërrimi për gënjeshtarët. Të cilët nuk e besojnë ditën e përgjegjësisë. E atë ditë nuk e mohon kush, përveç atij që ka sharruar tepër në mosbesim e në punë të këqija. E që kur i lexohen atij argumentet Tona, thotë: "Legjenda të të parëve!" Jo, nuk është ashtu! Por të këqijat që i punuan, zemrat e tyre ua mbuluan. Jo dhe jo! Atë ditë do të jenë të penguar prej (ta shohin) Zotit të tyre. Pastaj ata do të hyjnë në Xhehennem”.⁷¹

⁶⁹ (Nisa – 136)

⁷⁰ (En'am - 29/30)

⁷¹ (Mutaïfin – 10/16)

Dhe thotë: “Ata që nuk besuan, menduan se kurrësi nuk do të ringjallen. Thuaj: "Po, pasha Zotin tim, patjetër do të ringjallen dhe do të njiheni me atë që keni punuar, e ajo për All-llahun është lehtë!”⁷²

Thotë Ibn Hazmi: Janë pajtuar të gjithë njerëzit e kibles, se ringjallja është e vërtetë, dhe janë pajtuar gjithashtu, se ai që e mohon atë, është i dalur nga Islami.⁷³

Thotë Ibn Abdul-Berr: Të gjithë muslimanët kanë rënë në ujdë, se ai që e mohon ringjalljen, nuk ka për të iman, e as dëshmi.⁷⁴

Thotë Kadi Ijad: Gjithashtu themi se ka bërë kufër ai që thotë se shpirtat transferohen prej njërit në tjetrin vazhdimisht, dhe të mirat dhe të këqiat ju vijnë në bazë të pastërtisë dhe fëlliqësisë së shpirtit të tij, dhe gjithashtu ai që e mohon ringjalljen dhe llogarinë, është kafir me argument të qartë, dhe me konsensusin e gjithë umetit..⁷⁵

⁷² (Tegabun – 7)

⁷³ (Ed-durrah 4/137)

⁷⁴ (Et-temhid 9/116)

⁷⁵ (Esh-shifa 2/1067)

14) Mohimi i pejgamberllëkut të Muhamedit (salallahu alejhi ve selem)

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “Ata thanë: "Ç'është me këtë të dërguar, i cili ha ushqim dhe ecë nëpër tregje? Përse të mos i jetë dërguar një engjëll së bashku me te, e të jetë qortues?" Ose atij t'i jepet ndonjë thesar, apo të ketë ndonjë kopsht nga i cili do të ushqehet? Horrat madje thonë: "Ju vetëm jeni duke e ndjekur një njeri që e ka zënë magjia!"⁷⁶

Dhe thotë: “Po njerëzit nuk i pengoj tjetër që të besojnë, kur u erdhi atyre shpallja, vetëm se thoshin: "A thua All-llahu dërgoi njërin pejgamberë?" Thuaj: "Sikur të kishte në tokë engjëj që ecin qetë (si njerëzit), Ne do t'u çonim atyre nga qielli engjëj pejgamberë!"⁷⁷

15) Shpallja e vetvetes i Dërguar i Allahut

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Muhammedi nuk ka qenë babai i asnjërit prej burrave tuaj por ai ishte i dërguari i All-llahut dhe vulë e të gjithë pejgamberëve, e All-llahu është i dijshtëm për çdo send”.⁷⁸

⁷⁶ (Furkan 7/8)

⁷⁷ (Isra' 94/95)

⁷⁸ (Ahzab - 40)

Dhe thotë: “A ka më mizor se ai, që shpif ndaj All-llahut gënjeshtër ose përgenjeshton faktet e Tij? Mëkatarët vërtet s'kanë për të shpëtuar”.⁷⁹

Thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh: Ai që e shpallë veten peygamber, duke qenë gënjeshtar në të, ai është më kafir se kafirat, dhe më tiran se tiranët, dhe ai është krijesa më e keqe e Allahut.⁸⁰

Thotë Imam Neveviu: Nëse dikush e shpallë veten peygamber pas Muhamedit (salallahu alejhi ve selem), ose e beson dikënd që e shpallë veten të tillë... e gjithë kjo është kufër – dalje nga feja.⁸¹

16) Mohimi qoftë edhe i një shkronje të Kur'anit

Thotë Aliu (radijallahu anhu): Kush e mohon një shkronjë nga Kur'ani, është sikur ta ketë mohuar gjithë atë.⁸²

Thotë Ibn Hazmi: Kush thotë se Kur'ani është mangësuar pas vdekjes së Muhamedit (salallahu alejhi ve selem) një shkronjë, apo është shtuar një shkronjë, apo është ndryshuar një shkronjë.... Ose thotë se ai nuk është fjalë e Allahut, ai është kafir - i dalur nga Islami...⁸³

⁷⁹ (Junus – 17)

⁸⁰ (El-xhevabu sahih 1 – 30)

⁸¹ (Raudatu talibin – 10/64)

⁸² (Hikajetul munadharah fil Kur'an mea ba'di ehlil bid'ah – 33)

⁸³ (Ed-durrah 220/221)

Thotë Ibn Kudameh: Nuk ka diskutim në mesin e gjithë muslimanëve, se ai që e mohon një ajet, apo një fjalë për të cilën nuk ka diskutim, apo një shkronjë për të cilën nuk ka diskutim, se ai është kafir - i dalur nga Islami.⁸⁴

17) Mohimi i Sunetit të Muhamedit (salallahu alejhi ve selem)⁸⁵

Thotë Is'hak ibn Rahavejh: Kujt i ka arritur hadith nga Pejgamberi (salallahu alejhi ve selem), duke pranuar se ai është i vërtetë, dhe e kundërshton atë pa frikë, ai është kafir.⁸⁶

Thotë Ibn Vezir: Përgënjeshtrimi i hadithit të Muhamedit (salallahu alejhi ve selem) duke e ditur se ai është hadith i tij, është kufër i qartë.⁸⁷

Thotë Shejh Ibn Bazi: Mohimi i sunetit, apo thënia se nuk ka nevojë për të, është kufër dhe dalje nga Islami, ngase mohimi i sunetit, është mohim i Kur'anit, e kush e mohon atë, apo njërën prej tyre, ai është kafir me konsensusin e gjithë dijetarëve.⁸⁸

⁸⁴ (Hikajetul munadharah fil Kur'an mea ba'di ehlil bid'ah – 33)

⁸⁵ Në këtë kategori bëjnë pjesë një grup i devijuar i quajtur „Kur'anijun“, të cilët e pranojnë Kur'anin, ndërsa e mohojnë sunetin e Muhamedit (salallahu alejhi ve selem) duke thënë se Kur'ani është i plotë dhe ne nuk kemi nevojë për gjë tjetër pos tij. Pa dyshim se kjo bindje e devijuar është kufër dhe dalje nga feja.

⁸⁶ (El-Ihkam li Ibn Hazm 1/89)

⁸⁷ (El-Avasim vel-Kavasim 2/374)

⁸⁸ (Kelimeh tahdhirijeh haule inkari rashad halifeh lisunetil mutaherah)

18) Mohimi i Xhenetit apo i Xhehenemit

Thotë Kadi Ijad: Ai i cili e mohon Xhenetin, apo Xhehenemin, apo ringjalljen, apo llogarinë, apo kijametin, ai është kafir me argumente, dhe me konsensusin e gjithë umetit..⁸⁹

Thotë Ibn Hazmi: Ringjallja është e vërtetë, llogaria është e vërtetë, Xheneti është i vërtetë, dhe Xhehenemi është i vërtetë. Këto janë dy vendbanime të krijuara, që nuk përfundojnë asnjëherë, dhe ata që hyjnë në to gjithashtu nuk përfundojnë kurrë, e Allahu do t'i bashkon Ditën e Gjykimit trupat me shpirtërat, dhe për gjithë këtë ka konsensus nga gjithë njerëzit e Islamit, dhe kush del prej këtij konsensusi, ai ka dalur nga Islami.⁹⁰

19) Mohimi i xhinëve dhe shejtanëve

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Thuaj: "Mua më shpallet se një grup i vogël nga xhinët i vuri veshin dhe dëgjoi (Kur'anin) dhe (kur u kthyen te të vetët) thanë: "Ne kemi dëgjuar një Kur'an që mahnit”.⁹¹

⁸⁹ (Esh-shifa 2/1077)

⁹⁰ (Ed-durrah 207)

⁹¹ (Xhinn – 1)

Thotë Ibn Betah: Kush i mohon xhinët, ai është mohues i Allahut, mohues i ajeteve të Tij, përgënjeshtres i Librit të Tij.⁹²

Thotë Alusij: Mohimi i xhinëve është kufër i qarte, sikur që dihet.⁹³

20) Nifaku (hipokrizia) në besim (nifaku i madh)

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Ka disa njerëz që thonë: "Ne i kemi besuar All-llahut dhe jetës tjetër (Ahiretit), po në realitet ata nuk janë besimtarë”.⁹⁴

Dhe thotë: “S'ka dyshim, munafikët do të jenë në shtresën më të ulët (në fund) të zjarrit dhe për ta nuk do të gjesh mbrojtës”.⁹⁵

Dhe thotë: “O Pejgamber, lufto jobesimtarët dhe hipokritët dhe sillu rreptë ndaj tyre, vendi i tyre është xhehennemi që është përfundimi më i keq”.⁹⁶

⁹² (El-Ibanetu sugra – 213)

⁹³ (Ruhul-me'ani 29/82)

⁹⁴ (Bekareh – 8)

⁹⁵ (Nisa – 145)

⁹⁶ (Teubeh – 73)

21) Shpallja e vetevetes, si njeri që e din të fshehtë, apo
besimi se dikush e din atë

Thotë Sidik Hasen Han: Kush beson se ndonjë pejgamber⁹⁷, velij (i dashur i Allahut), xhin, melek, imam, shejh, shehid, ...se ai e din gajbin (të fshehtë), ai është mushrik ndaj Allahut, dhe besimi i tij është më i devijuar nga të devijuarit, dhe më i rrejshëm nga gjithë gënjeshttrat..⁹⁸

Dhe thotë Shejh Abdu-Rahman bin Hasen Ali Shejh: Nuk ka dyshim se ai që thotë se është prej evlijave (të dashurve të Allahut), dhe argumentohet për këtë duke treguar disa gjëra të fshehta, ai është prej të dashurve të shejtanit, e jo prej të dashurve të Rahmanit...dhe vetëm thënia se ai e di të fshehtë, është kufër - dalje nga feja.⁹⁹

Dhe kjo bindje gjendet tek grupet e devijuara si: Batinijtë, Nesirijtë, Duruzët, Rafiditë, Sufijtë etj., të cilët besojnë se evlijatë kanë gjëra të gjithësisë në duar, dhe udhëheqin në të, apo duke besuar se ata e dijnë të ardhmen, etj.

⁹⁷ Nëse beson se Pjgamberi i Allahut, e di të fshehtë, pa i treguar Allahu për atë.

⁹⁸ (Ed-Dinul halis 1/425)

⁹⁹ (Fet'hul mexhid – 304)

22) Besimi se dikush prej njerëzve ka të drejtë të dalë nga
sheriati i Muhamedit (salallahu alejhi ve selem)

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “Ne nuk të dërguam ty (o Muhamed) përveçse për të gjithë njerëzit, myzhdedhënës dhe tërheqës i vërejtjes, por shumica e njerëzve nuk e dinë”.¹⁰⁰

Dhe thotë: “Thuaj (Muhammed): "O ju njerëz! Unë jam i dërgari i All-llahut të të gjithë ju.”¹⁰¹

Dhe Muhamedi (salallahu alejhi ve selem) thotë: “Çdo peygamber dërgohej te populli i tij i veçantë, ndërsa unë jam dërguar te njerëzit në përgjithësi”.¹⁰²

Dhe thotë: “Nuk dëgjon për mua një jehud apo një i krishter, dhe nuk beson në mua dhe në atë me të cilën kam ardhur, përveçse do të jetë prej banorëve të zjarrit”.¹⁰³

Thote Shejh Muhamed ibn Abdul-Vehabi: Kush beson se dikush prej njerëzve ka të drejtë të dalë prej shariatit të Muhamedit s'as, sikur që ka pasur të drejtë Hadiri të del nga sheriati i Musait as, ai është kafir.¹⁰⁴

¹⁰⁰ (Sebe' – 28)

¹⁰¹ (A'raf – 158)

¹⁰² (Buhariu dhe Muslimi)

¹⁰³ (Muslimi)

¹⁰⁴ (Mexhmuatu muelefati shejh Muhamed ibn Abdul-Vehab 1/387)

23) Urrejtja e ndonjë gjëje e cila ka ardhur nga Allahu apo nga Muhamedi (salallahu alejhi ve selem)

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “E atyre që nuk besuan, ata qofshin të përmbysur, Ai atyre ua ka asgjësuar veprat. Këtë për shkak se ata e urrejtën atë që e zbriti All-llahu, prandaj atyre ua zhduk veprat”.¹⁰⁵

Dhe thotë: “E atë (dënim) për shkak se ata ndoqën rrugë të cilën All-llahu e urren, kurse e urrejtën atë që Ai e pëlqen, prandaj ua asgjësoi veprat e tyre”.¹⁰⁶

24) Bërja e hallallit haram, apo haramit hallall¹⁰⁷

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Mos i thoni asaj gënjeshtërsë së gjuhëve tuaja: "Kjo është hallall e kjo është haram" e të shpifni ndaj All-llahut gënjeshtër. Vërtetë, ata që shpifin gënjeshtër ndaj All-llahut, nuk kanë shpëtim”.¹⁰⁸

Thotë Ibn Abdul-Berr: Dhe ka konsensus se ai i cili e lejon alkoolin e rrushit i cili të dehë, është kafir, kundërshtar i Allahut dhe Librit të Tij, dhe ai është murted që ka të drejtë të pendohet, nëse pendohet i pranohet pendimi, nëse nuk pendohet lejohet derdhja e gjakut të tij.¹⁰⁹

¹⁰⁵ (Muhamed – 8/9)

¹⁰⁶ (Muhamed – 28)

¹⁰⁷ Këtu është fjala për atë haram, për të cilin ka konsensus dhe nuk ka diskutim, ndërsa për atë që ka mospjatime në mesin e dijetarëve, nuk vlen ky rregull.

¹⁰⁸ (Nahl – 116)

¹⁰⁹ (Et-Temhid 1/142)

Thotë Kadij Ijad: Janë pajtuar të gjithë muslimanët, në tekfirin (nxjerrjen nga feja) e atij që e lejon vrasjen, pirjen e alkoolit, prostitucionin, pasiqë e din se është e ndaluar, sikur që janë lejuesit e karamitëve, dhe disa prej sufijve.¹¹⁰

Thotë Ibn Hazmi: Kush e lejon atë që e ka ndaluar Allahu, duke e ditur se Allahu e ka ndaluar, ai është kafir.¹¹¹

Thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh: Kur njeriu e bën hallallin për të cilin nuk ka diskutim haram, apo haramin për të cilin nuk ka diskutim hallall, apo e ndërron ligjin për të cilin nuk ka diskutim, ai është kafir me pajtimin e gjithë dijetarëve.¹¹²

25)Përkrahja, miqësia dhe ndihma ndaj mushrikëve, kundër muslimanëve

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “O ju që besuat! Mos zini miq as jehuditë, e as të krishterët. Ata janë miq të njëri-tjetrit. E kush prej jush i miqëson ata, ai është prej tyre. Vërtetë Allahu nuk vë në rrugë të drejtë popullin zullumqarë”.¹¹³

Dhe thotë: “O ju që besuat, nëse keni dalë (prej vendlindjes) për hirë të luftës për rrugën Time, duke kërkuar kënaqësinë Time ndaj jush, mos e zini mik armikun Tim dhe armikun

¹¹⁰ (Esh-Shifa 2/1073)

¹¹¹ (El-Fisal 3/245)

¹¹² (Fetava 3/267)

¹¹³ (Maideh – 51)

tuaj, duke shprehur ndaj tyre dashuri, kur dihet se ata mohuan të vërtetën që u erdhi juve”.¹¹⁴

Dhe thotë: “Ju e keni shembullin më të mirë tek Ibrahimimi dhe tek ata që ishin me të, kur i thanë popullit të vet: "Ne tërhiqemi prej jush dhe prej asaj që adhuron, pos All-llahut, nuk besojnë tuajën, prandaj ndërmjet nesh e jush është e hapët armiqësia e urrejtja derisa ta besoni vetëm All-llahun Një!”¹¹⁵

Thotë Ibn Hazmi: Është vërtetuar se ai i cili takohet me vendin e kufrit dhe të luftës, me zgjedhjen e tij, për të luftuar kundër muslimanëve, ai me këtë vepër është bërë murted, dhe të gjitha vendimet që janë ndaj murtedit i takojnë atij, si obligimi i vrasjes së tij kurdo që të kapet, lejimi i pasurisë së tij, prishja e nikahut të tij, dhe të tjera.¹¹⁶

Thotë Shejh Ibn Baz: Janë pajtuar të gjithë dijetarët e Islamit, se ai i cili i ndihmon kufarët kundër muslimanëve, me çfarëdo lloji të ndihmës, ai është kafir njëjtë si ata.^{117 118}

¹¹⁴ (Mumtehiñeh – 1)

¹¹⁵ (Mumtehiñeh – 4)

¹¹⁶ (El-Muhal-la 13/138)

¹¹⁷ (Fetava Ibn Baz 1/274)

¹¹⁸ Këtu hyjnë edhe të gjithë ata të cilët marrin rrugën për në Afganistan dhe Irak, qoftë për të luftuar për shtetin e tyre, apo për të punuar për firmat e tyre. Për të gjithë vlen kufri i njëjtë, dhe të gjithë janë prej banorëve të Xhehenemit përgjithmonë, nëse nuk largohen dhe pendohen nga kjo vepër.

26) Mosnxjerria nga feja mushrikët, apo dyshimi në kufrin e tyre¹¹⁹

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “E mohuan (e bënë kufr) të vërtetën ata që thanë se: Zot është ai, Mesihu bir i Merjemes”.¹²⁰

Dhe thotë: “E jehuditë thanë: Uzejri është djali i All-llahut, e të krishterët thanë: Mesihu është djalë i All-llahut. Ato ishim thënie të tyre me gojët e tyre (frazat e thara), që imitojnë thëniet e jobesimtarëve të mëhershëm. All-llahu i vraftë, si largohen (nga e vërteta)!”¹²¹

Thotë Sufjan ibn Ujejne: Kur’ani është fjalë e Allahut, e kush thotë se Kur’ani është i krijuar, ai është kafir, e kush dyshon në kufrin e tij, edhe ai është kafir.

Thotë Ibn Tejmijeh: Kufri i tyre¹²² është kufër që nuk ka diskutim në mesin e muslimanëve, bile ai që dyshon në kufrin e tyre edhe ai është kafir sikur ta.¹²³

¹¹⁹ Ky rregull është i saktë dhe i pranuar në mesin e dijetarëve të Ehli Sunetit, vetëmse duhet ditur se kufri dhe shirku që përmendet në këtë rregull, është kufri për të cilin nuk ka diskutim, siç është kufri i të krishterëve, jehudëve, zjarputistëve, dhe i atyre që janë të njëjtë në kufër me këta, ndërsa për kufrin për të cilin nuk ka konsensus, dhe ka mospajtime në mesin e dijetarëve, siç është kufri i lënësit të namazit, nuk vlen ky rregull.

¹²⁰ (Maideh – 17)

¹²¹ (Teubeh – 30)

¹²² Shejhu këtu flet për grupin e devijuar shiit të quajtur Duruz.

¹²³ (Fetava 35/98)

Dhe thotë: Kush e bashkon sharjen e tij (ndaj sahabëve), duke thënë se Aliu (radijallahu anhu) është Zot, apo pejgamber, apo se Xhibrili ka gabuar në dërgimin e shpalljes, ai është që nuk ka dyshim në kufrin e tij, bile nuk ka dyshim në kufrin e atij që ndalet dhe nuk e bën kafir atë.¹²⁴

Thotë Muhamed ibn Abdul-Vehab: Kush nuk i nxjerr nga feja mushrikët, apo dyshon në kufrin e tyre, apo vërteton rrugën e tyre, ai është kafir me konsensusin e gjithë dijetarëve.¹²⁵

Thotë Ebu Muhamed El-Makdesij: Komenti i këtij rregulli është: Kush nuk e bën kafir atë për të cilin ka argument të prerë nga Kur'ani, apo argument të prerë nga i Dërguari, për kufrin e tij, duke i plotësuar ai kushtet për nxjerrje nga feja, dhe duke mos pasur pengesa për të, atëherë ai e ka përgënjeshtuar argumentin nga Kur'ani dhe suneti i vërtetë, e kush e përgënjeshton këtë, ai është kafir me konsensusin e gjithë dijetarëve.¹²⁶

Kështuqë nënkuptohet, se ai i cili nuk e bën dikënd kafir për shkak të mospasjes së argumenteve ndaj tij, apo për shkak të arsyetimit ndaj tij me ndonjë prej pengesave të tekfirit, ai nuk bëhet kafir dhe nuk hyn në këtë rregull.

¹²⁴ (Es-Sarimul meslul 586)

¹²⁵ (Rasail shahsijeh 213)

¹²⁶ (Eth-thulathinijeh 240)

27) Sharja e gjithë sahabëve, nxjerrja e tyre nga feja, apo mohimi i drejtësisë së tyre në përcjelljen e fesë¹²⁷

Thotë Muhamedi (salallahu alejhi ve selem): Kush i shanë shokët e mi, mallkimi i Allahut, i melaikëve, dhe i gjithë njerëzimit qoftë mbi të.¹²⁸

Thotë Kadij Ijad: Dhe kështu e bëjmë kafir çdo person, thënia e të cilit arrin në devijimin e gjithë umetit, dhe në nxjerrjen nga feja të gjithë sahabët, sikur që është thënia e grupit Kamili prej Rafiditëve, të cilët e nxjerrin nga feja të gjithë umetin, pas Muhamedit (salallahu alejhi ve selem).¹²⁹

Thotë Imam Es-Subkij: Ai i cili i shanë të gjithë sahabët, pa dyshim se ka dalur nga feja, dhe gjithashtu ai i cili e shanë ndonjërin prej sahabëve, për shkak se ai është sahabij, ngase ky është nënçmim ndaj shoqërimit me Muhamedin (salallahu alejhi ve selem).¹³⁰

Thotë Ibn Haxher El-Hejtemij: Vërtetë nxjerrja nga feja të gjithë sahabët, është kufër - dalje nga feja.¹³¹

¹²⁷ Siç është besimi i shiave të kësaj kohe, përveç një pakice të tyre të cilët gjenden në Jemen, të cilët janë në grupin Zejdij, dhe janë nën ombrellën e Islamit, ndërsa të tjerët të cilët më së shumti gjenden në Iran, Liban dhe Siri, të gjithë hyjnë në këtë kategori.

¹²⁸ (Taberani 12/142, dhe Shejh Albani thotë se hadithi është hasen – Es-sahihah 2340)

¹²⁹ (Esh-Shifa 2/1072)

¹³⁰ (Fetava Es-Subkij 2/575)

¹³¹ (El-I'lam 380)

Thotë Ibn Tejmijeh: Ai i cili thotë se ata kanë dalur nga feja, pas Muhamedit (salallahu alejhi ve selem), përveç një pakice që janë mbi dhjetë persona, pa dyshim se ky ka dalur nga feja, ngase ky është përgënjeshtues ndaj asaj që ka ardhur në Kur'an duke i lavdëruar ata, bile edhe ai që dyshon në kufrin e tij, edhe ai është njëjtë me të në kufër.

Thotë Muhamed ibn Abdul-Vehab: Kush thotë se shumica e sahabëve të Muhamedit (salallahu alejhi ve selem) kanë qenë mëkatar dhe zullumqar, dhe bashkimi i tyre ka qenë në të kotë, ai e ka nënçmuar Pejgamberin (salallahu alejhi ve selem), e nënçmimi i tij është kufër.¹³²

Gjithashtu ai i cili shpifë kundër ndonjërës prej nënave të muslimanëve, nëse është ajo Aisheja (radijallahu anha), atëherë ai është kafir me konsensusin e gjithë dijetarëve, ndërsa nëse është ndonjë tjetër prej nënave të muslimanëve, atëherë ai gjithashtu është kafir, sipas mendimit më të saktë të dijetarëve.¹³³

Ndërsa ai person i cili nuk arrin këtë shkallë të sharjes, por ofendon ndonjërin prej sahabëve, apo e akuzon atë në çështje tjera, si me koprraci, frikë, padituri etj. Ai me këtë bën mëkat, por nuk del nga feja.

¹³² (Er-raddu ala Rafidah 8 ose 17)

¹³³ (Nevakidul iman el-kaulijeh vel-amelijeh 423)

Thotë Ibn Tejmijeh: Ndërsa ai i cili i shanë ata me një sharje, e cila nuk dëmton drejtësinë dhe fenë e tyre, sikur t'i cilëson ata me koprraci, frikë, padituri, e kështu me radhë, ky meriton të edukohet dhe t'i tërhjeket vërejtja, porse nuk gjykojmë mbi këtë me kufër..¹³⁴

28)Refuzimi dhe kthyerja e shpinës ndaj Dinit të Allahut, duke mos e mësuar, apo duke mos e praktikuar atë

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “E kush është më zullumqarë se ai që këshillohet me ajetet e Zotit të vet, e pastaj u kthyen shpinën atyre? Ne me siguri do të hakmirremi kundër kriminelëve“.¹³⁵

Dhe thotë: “Ata që nuk besuan nuk i vunë veshin asaj me çka u tërhiqet vërejtja”.¹³⁶

Dhe thotë: “Kush është më zullumqarë se ai që është këshilluar me argumentet e Zotit të vet, e ua kthen shpinën atyre dhe harron atë që vetë e punoi?”¹³⁷

¹³⁴ (Es-Sarimul meslul 586)

¹³⁵ (Sexhdeh – 22)

¹³⁶ (Ahkaf – 3)

¹³⁷ (Kehf – 57)

Dhe thotë: “Ata (hipokritët) thonë: "Ne i kemi besuar All-llahut, të dërguarit të Tij, dhe u jemi bindur. Por pas asaj një grup prej tyre zbrapsën. Të tillët nuk janë besimtarë. E kur thirrën që ndërmjet tyre të gjykojë All-llahu dhe i dërguari i tij, një grup prej tyre nuk i përgjigjen asaj.”¹³⁸

Gjithashtu dhe dijetarët e Ehli Sunetit kanë permendur se lënia e veprave (obligimeve) në tërësi, është kufër që e nxjerr njeriun nga Islami.

Ka thënë Imam Shafi: Është koncensusi i sahabëve, tabi'inëve, dhe i atyre që i kemi arritur pas tyre, se: Imani është fjalë, vepër dhe qëllim. Nuk pranohet asnjë prej trijave pa tjetrën.¹³⁹

Kështuqë nënkupton se nëse mungon shprehja e dëshmisë me gjuhë, duke pasur qëllimin dhe veprat, njeriu nuk është musliman. Dhe nëse njeriu e ka fjalën dhe qëllimin, por nuk i ka veprat, gjithashtu nuk është musliman. Pasiqë asnjë prej trijave, nuk pranohet pa tjetrën. Cilado që të mungon, imani për atë person nuk ekziston.

Thotë Imam Ebu Theuri: Nëse një person thotë: Do të veproj të gjitha ato që më ka urdhëruar Allahu, por nuk i pranoj ato (si obligim) , a është musliman? Nëse thonë: Jo, u thuhet atyre: E nëse thotë: I pranoj të gjitha ato që më ka urdhëruar Allahu, por nuk veproj asgjë prej tyre, a është musliman? Nëse thonë: Po, u thuhet: Ku është dallimi? Pasiqë

¹³⁸ (Nur – 47/48)

¹³⁹ (El-Fetava 7-209)

thoni se Allahu ka dashur prej njeriut të dy gjerat, e nëse mund të jetë musliman me një rënë, duke e lënë tjetrën, atëherë mund të jetë musliman nëse vepron, edhe nëse nuk i pranon ato, pasi që nuk ka dallim ndërmjet këtyre.¹⁴⁰

Ka thënë Hanbeli: Më ka treguar Humejdij: Jam njoftuar se disa njerëz thonë: Kush e pranon namazin, agjërimin, zekatin, haxhin, dhe nuk vepron asgjë prej këtyre deri të vdes, dhe falet në kundërshtim të kibles, ai është musliman, përderisa nuk i mohon ato. Thash: Ky është kufri i qartë në Allahun.¹⁴¹

Imam Axhurij thotë: Kush nuk e vërteton imanin e tij me veprat e gjymtyrëve, si: pastërtia, namazi, zekati, agjërimi, haxhi, xhihadi, etj. dhe është i kënaqur me veten e tij vetëm me njohje dhe fjalë, ky nuk është musliman, dhe njohja dhe fjalat e tij nuk i bëjnë dobi. Vërtetë imani nuk mund të jetë përveçse me vepër, për dallim nga ajo të cilën e thonë murxhiat me të cilët luan shejtani".¹⁴²

Thotë Shejhul-Islam Ibn Tejmijeh: Na e ka bërë të qartë Allahu (subhanehu ve te'ala) se ai i cili refuzon nënshkrimin ndaj të Dërguarit, dhe ia kthen shpinën gjykimit të tij, ai është munafik dhe nuk është besimtar, ngase besimtarët thonë: "Dëgjuam dhe respektuam". Nifaku vërtetohet, dhe imani largohet me kthyerjen e shpinës ndaj ligjit të Dërguarit, dhe me dëshirën për t'u gjykuar para dikujt tjetër.¹⁴³

¹⁴⁰ (Usul i'tikadi Ehli Suneh vel xhema'ah - 3/851)

¹⁴¹ (El-Iman li Ibn Tejmijeh - 183)

¹⁴² (Esh-sheriah 120/121)

¹⁴³ (Es-sarimul meslul 33 – bi ihtisar)

Dhe Shejh Muhamed ibn Abdul-Vehabi, prej gjërave që e prishin Islamin përmend dhe thotë: Refuzimi dhe kthyerja e shpinës ndaj Dinit të Allahut, duke mos e mësuar atë, dhe duke mos vepruar me të, dhe argument për këtë, është fjala e Allahut: “E kush është më zullumqarë se ai që këshillohet me ajetet e Zotit të vet, e pastaj u kthyen shpinën atyre? Ne me siguri do të hakmirremi kundër kriminelëve”¹⁴⁴.¹⁴⁵

29) Lënia e namazit pa arsye

Thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Po, nëse ata pendohen, e falin namazin dhe e japin zeqatin, atëherë i keni vëllezër në fe. Ne sqarojmë argumentet për ata njerëz që kuptojnë”¹⁴⁶.

Nga ky ajet nënkupthet se nëse nuk e falin namazin, atëherë nuk janë vëllezër të muslimanëve, e nëse nuk janë vëllezër të muslimanëve, atëherë nënekuptohet se janë prej jomuslimanëve, ngase Allahu thotë: “S'ka dyshim se besimtarët janë vëllezër”¹⁴⁷. E mohimi i vëllazërisë nuk bëhet me mëkate qofshin ato edhe të mëdha, por bëhet me dalje nga Islami.¹⁴⁸

¹⁴⁴ (Sexhdeh – 22)

¹⁴⁵ (Mexhmuatu teuhid 272, Irshadi talib li ibn Sahman 11)

¹⁴⁶ (Teubeh – 11)

¹⁴⁷ (Huxhurat – 10)

¹⁴⁸ (Për më shumë shiko: Fetava Ibn Tejmijeh 7/613, Kitabu salah li Ibn Kajim 41/42, Edvaul bejan li Shenkitij 4/311, Risaletu taharah ve salah li Ibn Utthejmin - 58).

Dhe thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “E pas tyre (të mirëve) erdhën pasardhës të këqij, që e lanë namazin e u dhanë pas kënaqësive (trupore), e më vonë do të hidhen në Gajja. Me përjashtim të atij që pendohet dhe beson e bën vepra të mira, të tillët do të hyjnë në Xhennet dhe atyre nuk u bëhet padrejtë”.¹⁴⁹

Kur e pyetën Muhamedin (salallahu alejhi ve selem) se çka është Gajj dhe Etham, tha: “Ato janë dy pusa, në fund të Xhehenemit”.¹⁵⁰

Thotë Ibn Kajjimi në koment të këtij ajeti: Dhe argumentimi me këtë ajet është se Allahu (subhanehu ve te'ala) e bëri këtë vend prej zjarri, për ata që e lanë namazin dhe i pasuan epshet e tyre, e sikur të kishin qenë ata me mëkatarët musliman, do të ishin në një vend më të lartë, e nuk do të ishin në atë vend i cili është aq thellë, ngase ai vend nuk është për muslimanët, por është për jomuslimanët. Dhe argument tjetër që nxjerret nga ky ajet, është fjala e Allahut: “Do të hidhen në Gajja. Me përjashtim të atij që pendohet dhe beson”. Sikur të kishte qenë lënësi i namazit musliman, nuk do të ishte kushtëzuar në pendimin e tij edhe besimi.¹⁵¹

¹⁴⁹ (Merjem – 59/60)

¹⁵⁰ (Taberiu, Hejthemiu, dhe Bejhekiu, dhe Shejh Albani thote se hadithi eshte I vertete – Es-Sahihah 1612)

¹⁵¹ (Kitabu salah 41)

Dhe thotë Allahu (subhenahu ve te'ala): “Ju (jobesimtarë në dynja) hani e kënaquni përpak kohë, sepse vërtet ju jeni rrebelë. Atë ditë është mjerim për ata që mohuan të mirat e Zotit. Dhe kur atyre u thuhej: "Përkuluni!", ata nuk përkuleshin. Atë ditë është mjerim për ata që përgënjeshtuan“.¹⁵²

Thotë Muhamedi (salallahu alejhi ve selem): “Ndërmjet njeriut dhe shirkut e kufrit është lënia e namazit.¹⁵³

Thotë Imam Sheukani, në qartësimin e vendimit për lënësin e namazit: E vërteta është se ai është kafir që duhet të vritet, ngase për kufrin e tij kanë ardhur hadithe të vërteta, dhe Allahu lënësin e namazit e ka quajtur me atë emër (kafir).¹⁵⁴

Thotë Shejh Shenkitij: Dhe ai (hadithi) është shumë i qartë se lënësi i namazit është kafir.¹⁵⁵

Dhe thotë Muhamedi (salallahu alejhi ve selem): “Dallimi ndërmjet neve (muslimanëve) dhe atyre (jomuslimanëve) është namazi, ai që e len atë vetëm se ka bërë kufër.¹⁵⁶

Thotë Omeri (radijallahu anhu): Nuk ka vend në Islam ai që e len namazin.¹⁵⁷

¹⁵² (Murselat 46/49)

¹⁵³ (Muslimi)

¹⁵⁴ (Nejlul eutar 2/13)

¹⁵⁵ (Edva'ul bejan 4/311)

¹⁵⁶ (Ahmedi, Tirmidhiu, Nesaiu dhe Hakimi, dhe Shejh Albani per kete hadith thote se hadithi eshte i vertete – Sahih Tergib ve Terhib 1/226)

¹⁵⁷ (Maliku, Axhurij dhe Mervezij, dhe Albani per kete transmetim thote se eshte i vertete – El-Iman li ibn Ebi Shejbeh 103)

Thotë Ibn Kajjimi: E ka thënë këtë Omeri (radijallahu anhu) në prezencën e sahabëve, dhe askush prej tyre nuk e ka kundërshtuar^{158 159}.

Thotë Abdullah ibn Shekik: Ishin sahabët e Muhamedit (salallahu alejhi ve selem), që nuk shihnin ndonjë gjë prej veprave, që lënia e saj të jetë kufër, përpos namazit.¹⁶⁰

Thotë Is'hak ibn Rahavejh: Është vërtetuar nga Pejgamberi (salallahu alejhi ve selem) se lënësi i namazit me qëllim është kafir, dhe kështu ka qenë mendimi i njerëzve të dijes, prej kohës së Muhamedit (salallahu alejhi ve selem), e deri në ditët e sodit, se ai që e len namazin me qëllim, deri të kalon koha e tij, pa arsye, është kafir.¹⁶¹

30) Bërja e sihrit (magjisë), apo të mësuarit e tij

Allahu (subhenahu ve te'ala) thotë: “Sulejmani nuk bëri kufër, por djajt bënë kufër, sepse u mësonin njerëzve magjinë.¹⁶²

Dhe thotë: “E ata të dy (Haruti dhe Maruti) nuk i mësonin askujt (magjinë) para se t'i thonin: "Ne jemi vetëm sprovë, andaj mos bën kufër (mos u bën i pa fe)!”¹⁶³

¹⁵⁸ Dhe moskundërshtimi i tyre, nënkupton se për këtë çështje ekziston konsensusi i gjithë sahabëve, dhe për këtë gjithashtu vërtetohet dhe thënia që vjen pas nga Abdullah ibn Shekik dhe Is'hak ibn Rahavejh.

¹⁵⁹ (Kitabu salah 50)

¹⁶⁰ (Tirmidhiu, dhe Imam Neveviu dhe Shejh Albani thone se hadithi është i vërtetë – El-Mexhmu' 3/19 dhe Sahih Tergib ve Terhib 1/227)

¹⁶¹ (Ta'dhim kadri salah 2/930)

¹⁶² (Bekare – 102)

Dhe thotë: “E sikur të kishin besuar ata dhe sikur të ishin ruajtur (prej mëkateve), po të dinin, shpërblimi prej All-llahut do të ishte shumë më i dobishëm”.¹⁶⁴

Thotë Ebu Bekër El-Xhasas: E ka bërë Allahu (në këtë ajet) të kundërtën e imanit, bërjen e sihrin ... dhe kjo argumenton se ai që bën sihr është kafir.¹⁶⁵

Thotë Ibn Kethiri: Dhe është argumentuar me këtë ajet, ai që ka thënë se ai që bën sihr është kafir.¹⁶⁶

Thotë Hafidh El-Hakemij: Dhe ky (ajet) është prej argumenteve më të qarta, për kufrin e atij që bën sihr, dhe për mohimin e imanit të tij në tërësi.¹⁶⁷

Dhe thotë Allahu (subhenahu ve te’ala): “E magjistari nuk do të ketë shpëtim kudo qoftë”.¹⁶⁸

Thotë Shejh Shenkitij: Në këtë ajet mohohen të gjitha llojet e shpëtimit për atë që bën sihr . . . dhe kjo është argument për kufrin e tij, ngase nuk mohohet shpëtimi i përgjithshëm përveçse ndaj atij që nuk ka hajr prej tij, dhe që është kafir.¹⁶⁹

¹⁶³ (Bekare – 102)

¹⁶⁴ (Bekare – 103)

¹⁶⁵ (Ahkamul Kur’an 1/53)

¹⁶⁶ (Tefsir Ibn Kethir 1/348)

¹⁶⁷ (Me’arixhul kabul 1/518)

¹⁶⁸ (Ta ha – 69)

¹⁶⁹ (Edva’ul bejan 4/441)

Gjithashtu është transmetuar nga sahabët se kanë urdhëruar për vrasjen e atij që bën sihr, sikur që është vërtetuar nga Omer ibn Hatab, Othman ibn Afan, Hafsa bint Omer, etj. Ndërsa Muhamedi (salallahu alejhi ve selem) ka thënë: “Nuk lejohet derdhja e gjakut të muslimanit, përveçse me një rën prej këtyre tri arsyeve: I martuari i cili bën prostitucion, shpirti për shpirt (vrasësi), dhe ai që e len Dinin e tij, ndahet nga xhemati (nga muslimanët)”.¹⁷⁰ E dihet mirë se ai që bën sihr nuk është zinaqar, dhe nuk është vrasës, atëherë nuk mbetet tjetër përveçse të jetë kafir murted – felëshues.

Thotë Ibn Tejmijeh: Shumica e dijetarëve janë të mendimit se ai që bën sihr është kafir, dhe obligohet vrasja e tij, dhe vrasja e tij është vërtetuar nga Omer ibn Hatab, Othman ibn Afan, Hafsa bin Omer, Abdullah ibn Omer, dhe Xhundub ibn Abdullah.¹⁷¹

Thotë Ibn Kudameh: Dhe kjo¹⁷² u bë e njohur, dhe nuk kundërshtoi askush, andaj llogaritet koncensus i të gjithëve.¹⁷³

Thotë Imam Dhehebiu: Ai që bën sihr, patjetër duhet të bëjë edhe kufër, ngase Allahu (subhanehu ve te’ala) thotë: “Djajt ishin të pafe, sepse u mësonin njerëzve magjinë”¹⁷⁴.¹⁷⁵

¹⁷⁰ (Buhariu dhe Muslimi)

¹⁷¹ (Fetava 29/384 dhe El-Mugnij 12/302)

¹⁷² Vrasja e atij që bën sihr, në kohën e Omerit

¹⁷³ (El-Mugnij 8/153)

¹⁷⁴ (Bekare – 102)

¹⁷⁵ (El-kebair 41)

Thotë Shejh Es-Sa'dij: Sihri hyn në shirk në dy aspekte: Në aspektin e bashkëpunimit me djajt dhe të lidhjes me ta ... dhe në aspektin e thënies se ai që bën sihr e din të fshehtën...¹⁷⁶.

Dhe thotë Shejh Ibn Uthejmin: Sihri i cili bëhet me ndërmjetësimin e ndihmës së djajve (xhinëve) është kufër, duke u bazuar në fjalën e Allahut ku thotë: “Sulejmani nuk bëri kufër, por djajt bënë kufër, sepse u mësonin njerëzve magjinë. (Ndoqën) Edhe çka u zbriti në Babil dy engjëjve, Harutit dhe Marutit. E ata të dy nuk i mësonin askujt (magjinë) para se t'i thonin: "Ne jemi vetëm sprovë, andaj mos bën kufër!".¹⁷⁷ Dhe ky magjistar duhet të vritet për shkak të kufrit të tij, dhe për shkak të dëmit të tij që sjell ndaj njerëzve, dhe nëse pendohet¹⁷⁸ përsëri vritet për shkak të dëmit të tij.¹⁷⁹

¹⁷⁶ (El-kaulu sedid 74)

¹⁷⁷ (Bekareh – 102)

¹⁷⁸ Pendimi i tij pranohet tek Allahu, porse vritet për shkak të mosbesimit ndaj tij, ngase nuk dihet nëse ai është penduar sinqerisht, apo është penduar vetëm për t'i ikur dënimit të shariatit, kështuqë nëse vërtetohet nga shiati se pendimi i tij është i sinqertë, atëherë falet dhe nuk i hjeket koka.

¹⁷⁹ (Sherhul Akideh Es-Sefarinijeh 389)

PËRFUNDIM:

Shpresojmë që leximi i këtij libri të shkurtër, të ketë ndikuar dhe bërë dobi në zemrën dhe shpirtin tuaj, dhe të jetë shkak i mbrojtjes së muslimanëve nga rënia në ndonjërin prej gjërave që e nxjerrin njeriun nga feja.

Gjithashtu shpresojmë që ky libër mos të jetë shkak për nxitim dhe nxjerrje nga feja ndaj të tjerëve, ngase nëse një thënie apo vepër është kufër, nuk do thotë patjetër që edhe personi të jetë kafir, ngase për këtë ka kushte dhe pengesa, të cilat i kanë vendosur dijetarët e Ehli Sunetit, duke u bazuar në argumente, për të cilat (kushte dhe pengesa) nëse nuk i plotëson, atëherë muslimani është i arsyetuar me ndonjërin prej tyre, ndërsa nëse i plotëson të gjitha, atëherë del nga Islami dhe nuk ka arsyetim për të.

Dhe fjala jonë e fundit është: Falenderimi i takon Allahut, Zotit të botërave!

PËRMBAJTJA:

1)Mohimi i Allahut (subhenahu ve te'ala).....	03
2)Bërja shirk Allahut në adhurim.....	04
3)Lutja ndaj dikujt tjetër pos Allahut.....	06
4)Therrja e kurbanit jo për hirë të Allahut.....	08
5)Bërja tavaf në ndonjë vend tjetër pos Qabes.....	08
6)Përgënjeshtrimi i emrave apo cilësive të Allahut.....	10
7)Komentimi i emrave apo cilësive të Allahut, duke.....	12
8)Sharja e Allahut dhe e Muhamedit	13
9)Tallja me Allahun, me të Dërguarin e Tij, me.....	14
10)Gjykimi me ligje të kufrit.....	15
11)Gjykimi para Tagutit.....	18
12)Mohimi i melaikeve, librave, dhe pejgamberëve.....	22
13)Mohimi i ringjalljes.....	22

14)Mohimi i pejgamberllëkut të Muhamedit.....	24
15)Shpallja e vetvetes i Dërguar i Allahut.....	24
16)Mohimi qoftë edhe i një shkronje të Kur'anit.....	25
17)Mohimi i Sunetit të Muhamedit.....	26
18)Mohimi i Xhenetit apo i Xhehenemit.....	27
19)Mohimi i xhinëve dhe shejtanëve.....	27
20)Nifaku (hipokrizia) në besim (nifaku i madh).....	28
21)Shpallja e vetvetes, si njeri që e din të fshehtën.....	29
22)Besimi se dikush prej njerëzve ka të drejtë të.....	30
23)Urrejtja e ndonjë gjëje e cila ka ardhur nga Allahu.....	31
24)Bërja e hallallit haram, apo haramit hallall.....	31
25)Përkrahja, miqësia dhe ndihma ndaj mushrikëve.....	32
26)Mosnxjerrja nga feja mushrikët, apo dyshimi.....	34
27)Sharja e gjithë sahabëve, nxjerrja e tyre nga feja.....	36
28)Refuzimi dhe kthyerja e shpinës ndaj Dinit të Allahut.....	38

29)Lënia e namazit pa arsye.....	41
30)Bërja e sihrit (magjisë), apo të mësuarit e tij.....	44
Përfundim.....	48
Përmbajtja.....	49

-30 Gjëra që e nxjerrin njeriun nga feja-

Përgatiti:

Ebu Hamza El-Albanij

(Preferohet shumimi dhe shpërndarja e këtij libri)

www.Forum-islamik.com